

[Jes Lunde]

re. Hvis ikke det har det, må vi jo i hvert fald spørge: Hvad er det så for bevæggrunde, der har været til skiftet?

Det leder så over i det næste spørgsmål: Hvad er det egentlig, De Radikale har fået for det her? Nu tænker jeg ikke på de områder, hvor der var et flertal i forvejen, f.eks. nulstillingen af forsvarsudgifterne og væksten i ulandsbistanden. Her var der jo et flertal i forvejen efter folketingsvalget, så det er ikke noget, man har fået. Nej, at få noget, det er det, VK-partierne har fået på udenrigspolitikken. Det er at få noget, at få skiftet flertallet på tværs af, hvad der ellers så ud til at være flertal for her mandatmæssigt.

Derfor er spørgsmålet: Hvad er det egentlig, De Radikale har fået, hvor der tidligere var et flertal imod deres tanker, men nu er flertal for? Hvad er modydelsen for at gå ind i denne regering? Hvis ikke vi får et meget spændende svar på det, må man jo sige ud fra det Hørup-citat, talen blev sluttet med, at det lyder, som om den eneste modydelse, De Radikale har fået, er, at de er kommet op at køre!

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg synes, at det i mange henseender var en god og vel også oprigtig tale, fru Marianne Jelved holdt på vegne af Det Radikale Venstre, men der var én ting, der ikke blev sagt noget om; det skyldes måske tidnød.

Indtil regeringsdannelsen har det jo været således, at hvis der var én ting, Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet stod sammen om, så var det at få stoppet den aftale, som Socialdemokratiet og de fire gamle regeringspartier indgik omkring Storebælt.

Nu har vi så hørt her, hvordan hr. Kent Kirk og Det Konservative Folkeparti har holdt udsalg. Forholder det sig også sådan, at Det Radikale Venstre har droppet sin modstand mod den Storebæltsaftale, den tossedede aftale, der er indgået? For hvis det er tilfældet, vil vi da gerne høre det. Men hvis det modsatte er tilfældet, vil vi da også gerne høre her i dag, at den radikale folketingsgruppe i så henseende stadig væk er helt enig med Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes næsten, det er synd for fru Marianne Jelved. Ikke alene skal hun forsvare noget, der ikke lader sig forsvare, men man har oven i købet åbenbart også bildt hende noget ind.

Der må være nogen, der har bildt hende ind, at løsningen på dagsordensproblemet er en sammenkædning af de to dagsordener fra den 14. april. Sådan hørte jeg i hvert fald det, der blev sagt. Og det er jo ganske enkelt ikke rigtigt, for den dagsorden – jamen det hjælper da ikke, at den forhenværende hr. Niels Helveg Petersen, nuværende økonomiminister, nikker med hovedet; det bliver det ikke rigtigere af – den dagsorden, som Socialdemokratiet foreslog, og som SF og Det Radikale Venstre stemte for, sagde, at skibsførerne på de pågældende skibe skulle have besked om, at de ikke måtte have atomvåben om bord, når de gik til havn i Danmark.

Det, der nu er kommet ud af det, er, at de får at vide, at de skal overholde reglerne. Ja, naturligvis skal de overholde reglerne. Det behøver man jo egentlig ikke at fortælle dem, men det gør man i Norge uden at angive, hvad det er for nogle regler, det drejer sig om. Det er den norske løsning, som er koblet sammen med den cirkularnote, som regeringen har foreslået.

Hvis man kan sige, at der er tale om en sammenkædning, så er det af regeringens dagsordensforslag fra den 14. april plus den norske fremgangsmåde, men ikke en sammenkobling af de to dagsordensforslag, der forelå den 14. april. Det er simpelt hen ikke rigtigt, og hele forskellen ligger netop i dette, at ordet »atomvåben« ikke nævnes i det klareringsbrev, som skibsførerne får.

Det er dér, forskellen ligger, og det er det afgørende. Det er derfor, amerikanerne er så glade og tilfredse nu. Det er da ikke tilfældigt, at de er glade og tilfredse. Det er, fordi ordet »atomvåben« ikke nævnes, og derfor skal man ikke komme og sige, at der er tale om en sammenkobling.

Så vil jeg i øvrigt godt have at vide, hvad det er for nogle synspunkter fra det alternative sikkerhedspolitiske flertal, som Det Radikale Venstre har fået ind i regeringen. Det vil interessere Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er mange spørgsmål til Det Radikale